

N:o 18.

Ank. till Riksd. Kansli den 8 Mars 1878, kl. 5 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande ändring i lagstiftningen om verkställighet af frihetsstraff.

I underdånig skrifvelse den 24 Maj 1873 har Riksdagen anhållit, det Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida ej strafflagen och författningarne angående verkställighet af straffarbete och fängelse borde undergå förändring i den syftning, dels att förbrytare under aderton år måtte kunna, i stället att, för undergående af ådömdt straff, hållas i de vanliga straffanstalterna, insättas i särskilda af staten eller med Konungens tillstånd af enskilde inrättade förbättringsanstalter, der en för deras sedliga upptuktelse och fysiska utveckling mera ändamålsenlig behandling kunde dem egnas, dels ock att, i enlighet med grunderna för det så kallade progressiva fängelsesystemet, till straffarbete dömda förbrytare måtte tillåtas att, om de ej genom sitt uppförande inom fängelset gjort sig deraf oförtjente, under sista delen af strafftiden åtnjuta ett större mått af frihet, så att den, som varit längre tid i enrum innesluten, ej nödgades omedelbart derur utträda i det fria, och att gemensamhetsfången, innan han lösgäfves, förflyttades i någon anstalt, inrättad af staten, eller, med Konungens tillstånd, af enskilde, af den beskaffenhet, att fången, på samma gång han hölles till tvångsarbete, dock tillerkändes större sjelfbestämmningsrätt än med den vanliga fängelsedisciplinen öfverensstämde, samt att Kongl. Maj:t behagade till nästföljande Riksdag framlägga de förslag i ämnet, som påkallade Riksdagens medverkan eller godkännande.

Öfver denna skrifvelse har, enligt hvad Justitieombudsmannens embetsberättelser upplysa, Kongl. Maj:t infordrat Fångvårdsstyrelsens underdåniga yttrande, hvilket emellertid ännu icke till Kongl. Maj:t inkommit.

Utí en af Andra Kammaren till Lag-Utskottet hänvisad motion, N:o 46, har nu Herr *H. L. Rydin*, under åberopande af hvad i Riksdagens ofvan

Bih. till Riksd. Prot. 1878. 7 Saml. 9 Häft.

omförmälda skrifvelse, i Justitieombudsmannens embetsberättelser samt i en af Herr Rydin vid sistlidne riksdag i samma ämne afgifven, men då icke af Riksdagen bifallen motion blifvit anfördt, föreslagit, "att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes genom komité af sakkunnige personer låta utreda, huru lagstiftningen om verkställighet af fängelsestraff och anordningen af de olika slagen af frihetsstraff måtte kunna på ändamålsenligaste sätt lämpas efter det straffsystem, som genom 1864 års strafflag hos oss blifvit antaget, och göra de framställningar till Riksdagen, hvartill förhållandena föranleda."

På senare tiden hafva i vårt land icke få åtgärder egt rum i penitentiärt syfte, och derutinnan torde Sverige stå framför de flesta andra länder, att antalet celler i våra fängelser medgifva, det icke allenast ransakningsfångar, utan ock alla straffångar, som icke undergå straff å längre tid än två år, kunna hållas i cell. Antalet af straffanstalter lemna äfven tillfälle att, efter olika kategorier, fördela straffångarne på skilda straffanstalter, hvilket naturligen är af stor betydelse, der ensamhetsfängelse icke uteslutande användes. Härjemte hafva under de sista åren vidtagits flera andra åtgärder så för fångarnes lämpliga behandling, undervisning och moraliska förbättring, som i afsigt att för dem lätta tillfället att efter utståndet straff sig ärligen försörja, om hvilka åtgärder närmare upplysning lemnas i den underdåniga rapport angående olika sätt för verkställighet af frihetsstraff samt penitentiära förhållanden i Sverige, chefen i Kongl. Fångvårdsstyrelsen den 30 Augusti 1877 afgifvit till Kongl. Maj:t, och hvilken på Kongl. Maj:ts befallning blifvit till trycket befordrad.

Vid sådant förhållande och då, på sätt äfven af nämnda rapport framgår, frågan om företrädet mellan olika straff- och fängelsesystem, hvilken för närvarande i andra länder ger anledning till skilda teoretiska åsigter och praktiska försök, fortfarande utgör föremål för Fångvårdsstyrelsens lifliga uppmärksamhet, får Utskottet, som anser Riksdagen, innan någon förnyad framställning i ämnet göres, böra afvakta de åtgärder, till hvilka den redan aflåtna skrifvelsen kan vidare föranleda, vördsamt hemställa,

att hvad motionären föreslagit icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 8 Mars 1878.

På Utskottets vägnar:

H. G. v. GEGERFELT.